

नारायणीति विख्याता विष्णुमाया सनातनी ॥
महालक्ष्मीस्वरूपा च वेदमता सरस्वती ।
राधा वसुन्वरा गङ्गा तासां खामी च
माधवः ॥”

इति ब्रह्मवैवर्ते श्रीकृष्णार्जवखण्डे १० अध्यायः ॥
(यथा, महाभारते । ५ । ७० । ४ ।

“मौनाङ्गानाञ्च योगाञ्च विद्धि भारत !
माधवम् ॥”

तन्नाममाहात्म्यं यथा,—

ओमित्येकाक्षरे मन्त्रे स्थितः सर्वगतो हरिः ।
माधवायेति वै नाम धर्मकामार्थमोक्षदम् ॥”

इति बह्मपुराणम् ॥

(मधोर्वसन्तस्यायम् मधूनि मधुमन्ति कुसुमानि
अस्मिन् वा । मधु+“मधोर्ण च ।” ४ । ४ ।

१२६ । इति ऋ. १) वैशाखमासः । इत्यमरः ।
१ । ४ । १६ ॥ (यथा, मार्कण्डेये । ११७।२७ ।

“स तेन सखा संहितो जगामान्वयञ्च वनम् ।
पत्नोभिः स समं रन्तुं माधवे मासि पार्थिव ॥”

(मधु+स्वार्थे अच् ।) वसन्तः । इति विश्वः ॥
(यथा, सुश्रुते । १ । १६ । ६ । “मधुमाधवौ

वसन्तः ।”
“माधवप्रथमे मासि नभस्वप्रथमे पुनः ॥”

इति चरके सूत्रस्थाने सप्तमेऽध्याये ॥

“माधवनभस्वसहस्रानां यथासंख्यं वैशाख-
भाद्रपौषाणां सुश्रुतेऽभिहितत्वात् तेषां प्रथमे-

ऽधोऽधवर्षिणि मासि चेन्द्रादौ विषय इति
निष्कर्षः । इति चरकटीकाहृदयप्रियायः ॥

मधुकवचः । कृष्णसुत्रः । इति राजनिर्घण्टः ॥
(भौत्वमन्वन्तरीयसप्तर्षीणामन्वतम ऋषि-

विशेषः । यथा, मार्कण्डेये । १०० । ३१ ।
“अयोध्याधिवाहुश्च शुचिर्मौक्तोऽथ माधवः ।
शुक्रोऽजितश्च सप्तैते तदा सप्तर्षयः स्मृताः ॥”

सायनाचार्यस्य धाता । यथा, सायनज्ञतधातु-
वृत्तौ । इति पूर्व्वेदच्छिन्नपश्चिमसमुद्राधीश्वर-

कर्मराजसुतसङ्गमराजमहामन्त्रिणा सायन-
पुत्रेण माधवसहोदरेण सायनाचार्येण विर-

चित्ता माधवीया धातुवृत्तिः ॥

माधविका, स्त्री, (माधवी+कन् टाप् । पूर्व्व-
ङ्खञ्च ।) माधवीजता । इत्यमरटीकायां
भरतः ॥

माधवी, स्त्री, (मधौ साधुपुष्याति । मधु+“कालात्
साधुपुष्यात्पथ्यमानेयु ॥” ४ । ३ । ४३ । इत्यण् ।

डोप् ।) खनामख्यातपुष्पजता । तत्पथ्यायः ।
अतिसुक्तः २ पुष्पकः ३ वासन्ती ४ जता ५ ।

इत्यमरः । २ । ४ । ७२ ॥ अतिसुक्तकः ६
माधविका ७ माधवीजता ८ । इति तट्टीकायां

भरतः ॥ चन्द्रवल्ली ६ सुगन्धा १० भ्रमरोत्सवा
११ शृङ्गपिया १२ भद्रजता १३ भूमिमण्डप-

भूषणा १४ वसन्तीदूती १५ । इति जटाधरः ॥
जतामाधवी १६ । इति शब्दरत्नावली ॥ (यथा,
देवीभागवते । १ । १२ । ७ ।

“आग्नेर्नोपैर्मधुकेषु माधवीमण्डपाटताम् ॥”

अस्या गुणाः । कटुत्वम् । तिक्तत्वम् । कषाय-
त्वम् । मद्गन्धित्वम् । पित्तकासत्रणदाहशोष-

नाशित्वञ्च । इति राजनिर्घण्टः ॥ अथि च ।
“माधवी स्थातु वाचन्ती पुष्पको मण्डकोऽपि

च ।
अतिसुक्तो विसुक्तश्च कामुको भ्रमरोत्सवः ॥
माधवी मधुरा श्रौता लघुौ दोषत्रयापहा ॥”

इति भावप्रकाशः ॥

मिषिः । मधुशर्करा । कुट्टनी । (मधुनो विकार
इत्यण् डोप् ।) महरि । इति मेदिनी । वे,

४६—४७ ॥ (यथा, महाभारते । ४ । १५ । ३ ।
“अस्ति मे शयनं दिव्यं त्वदर्थमुपकल्पितम् ।
एहि तत्र मया साङ्गं पिषख मधुमाधवीम् ॥”

माधवस्येयमित्यण् डोप् । तन्निवृत्तात्तथा-
त्वम् ।) तुलसी । इति शब्दमाला ॥ (मधौ वसन्ते

सेवाचैनीयेति अच् ।) दुर्गा । इति शब्दरत्ना-
वली ॥ माधवस्य पत्नी च ॥ (मधुवंशजा कन्या ।
यथा, महाभारते । १।६।५।२२ । ‘जनमेजयः

खल्वनन्ना नामोपयेमे माधवीं तस्यामस्य जज्ञे
प्राचिन्वान् ॥’)

माधवीजता, स्त्री, (माधवाख्या जता ।) खनाम-
ख्यातपुष्पजता । इत्यमरटीकायां भरतः ॥

माधवेटा, स्त्री, (माधवस्य इटा ।) वाराहीकन्दः ।
इति राजनिर्घण्टः ॥

माधवोचितं, स्त्री, (माधवस्योचितम् । सुगन्धि-
त्वात् तथात्वम् ।) कक्कोलकम् । इति

राजनिर्घण्टः ॥ (विशेषोऽस्य कक्कोलशब्दे
ज्ञातव्यः ॥)

माधवोद्भवः, पुं, (माधवाद्भुद्भवोऽस्य ।) राजा-
द्वयौ । इति राजनिर्घण्टः ॥

माधुकः, पुं, वर्णसङ्करजातिविशेषः । इति जटा-
धरः ॥ (यथा, महाभारते । १३ । ४८ । २० ।

“मेरेयकश्च वेदेहः सम्प्रसूतेऽथ माधुकम् ॥”
माधुमताः, पुं, (मधुमत्सु भवाः । मधुमत्+
“कच्छादिभ्यश्च ।” ४ । २ । १३३ । इत्यण् ।)

काष्मीरदेशभवाः । इति हेमचन्द्रः । ४।२४ ॥
माधुरं, स्त्री, (मधु अस्ति अस्य अस्मिन् वेति ।
मधु+“जघसुविसुक्कमधोः रः ।” ५।२।१०७।

इति रः । ततः स्वार्थेऽण् ।) मल्लिका । इति
त्रिकाण्डशेषः ॥ (मधुरात् सम्प्रभवतीत्यण् ।)

मधुरसम्भवे, त्रि ॥

माधुरी, स्त्री, (माधुर+गौरादित्वात् डोप् ।)
मद्यम् । इति भूरिप्रयोगः ॥ माधुर्यम् । यथा,

“तानि स्रग्शंसुखानि ते च तरजाः खिन्वा
दृशोर्विभमा-

स्तद्भ्रान्तुजसौरं स च सुघास्यन्दी गिरां
वक्रिमा ।

सा विम्बाधरमाधुरीति विषयसङ्केतपि चेन्मा-
नसं

तस्यां लयसमाधि हन्त विरहयाधिः कथं
वर्द्धते ॥”

इति गीतगोविन्दे ३ सर्गः ॥

माधुर्यं, स्त्री, (मधुरस्य भावः । मधुर+“वर्ण-
दृष्टाभ्यः खञ् च ।” ५।१।१२३ । इति खञ् ।)

मधुरस्य भावः । मधुरत्वम् । इति हेमचन्द्रः ।
३ । १७३ । (यथा, सुश्रुते सूत्रस्थाने एका-

दशाध्याधि ।
“माधुर्यं भजतेऽत्यर्थं तीक्ष्णभावं विसृञ्चति ॥”)

लावण्यम् । यथा,—
“रूपं किमप्यनिर्वाच्यं तन्नोर्माधुर्यसुच्यते ॥”

इत्यञ्जलनीलमणिः ॥
पाञ्चालीरीतिविशिश्टकाचगुणः । यथा,—

“मधुरां सुकुमाराञ्च पाञ्चालीं कवयो विदुः ॥”
इति साहित्यदर्पणे ६ परिच्छेदः । तस्य लक्षणं

यथा, साहित्यदर्पणे ८ परिच्छेदे ।
“चित्तद्रवीभावमयो ज्ञादौ माधुर्यसुच्यते ।

सम्भोगे कवयो विप्रलम्भे शान्तेऽधिकं क्रमात् ॥
शुद्धिं वर्गान्धवर्णेन युक्तोऽठ उ टान् विना ।

रयो लघु च तद्गताः वर्गाः कारणां गताः ॥
अट्टित्तिरख्यट्टित्तिर्वा मधुरा रचना तथा ॥”

(नायिकानामथत्रजोर्लंकारविशेषः । यथा,
साहित्यदर्पणे । ३ । १२६ ।

“सङ्गोमेव्यप्युद्भेगो माधुर्यं परिकीर्तितम् ॥”
सात्त्विकनायकगुणभेदः । यथा, तत्रैव । ३।६।१ ।

“सर्वावस्थाविशेषेषु माधुर्यं रमणीयता ॥”
माध्यन्दिनं, त्रि, (मध्ये भवम् । मध्य+“अन्तः-

पूर्व्वपदात् टञ् ।” ४।३।६० । इत्यत्रकाशिका
सूत्रवृत्तौ “मधोमध्यं दिनञ् चास्मात् ॥”

इति दिनञ् ।) मध्यमम् । इति हेमचन्द्रः ।
६ । ६६ ॥ (मध्यन्दिनसम्बन्धि । यथा, ऋषिदे ।

३ । २८ । ४ ।
“माध्यन्दिने सवने जातभेदः पुरोडाशमिह
कवे ! जुषस्व ॥”

“माध्यन्दिने मध्यन्दिनसम्बन्धिनि” तथा “माध्य-
न्दिने मध्यं दिनस्येदमित्यर्थं उन्त्सादित्वाद्दन्

जित्वादादित्ठिः जित्वादेवादात्तत्वम् ॥” इति
च तद्भाष्ये सायनः ॥ मध्यन्दिनेन प्रोक्ताधीता

वा । इत्यण् डोप् । शुक्लयजुर्वेदस्य शाखाभेदः ।
यथा, आश्वलायनीयश्रौतसूत्रे । ५ । ५ । १६ ।

“पिवा सोममभियस्यतर्ह इति तिस्रोऽर्वाडेहि
सोमकामं त्वाहुस्तवायं सोमस्त्वमेह्यर्वाडिन्नाय

सोमाः प्र दिवो विदाना आ पूर्वो अस्य कलशः
खाद्येति माध्यन्दिन्यः ॥”)

माध्यमं, त्रि, (मध्ये भवं । मध्य+“अन्तःपूर्व्वपदाट्-
टञ् ।” ४ । ३ । ६० । इत्यस्य काशिकासूत्र-
वृत्तौ “मगमीयौ च प्रत्ययौ वक्तव्यौ ॥” इति

मन् ।) मध्ये भवम् । यथा,—
“मध्यमं माध्यमं मध्यमीयं माध्यन्दिनश्च तत् ॥”

इति हेमचन्द्रः । ६ । ६६ ॥

माध्यस्थं, स्त्री, (मध्यस्थ+स्थञ् ।) मध्यस्थस्य
भावः । मध्यस्थकरणम् । यथा, कुमारसम्भवे ।

१ । ५२ ।
“अथात्तितारं नहि देवदेव-
मद्रिः सुतां द्याहृदितं शशाक ।